

Sorozat a szexualitásról

Lekció: Ez.16.1-25, 36-42, 59-63
Textus: 1Kor.6.12-20

2001. szept. 16.
Gazdagrét

Dicsőítsétek Istent testetekben!

A szexualitásról szóló igehirdetéssorozat bevezető részében a kérdéskör bibliai alapjait jártuk körül. Isten a maga képére férfivá és nővé teremtett bennünket, ezért a szexualitás egyik aspektusa az istenképűségnek. Isten a Szentháromság szeretetközösségében létezik, így a maga hasonlatosságára bennünket is közösségre alkotott. Az emberi közösség legbensőségebb formája férfi és nő elkötelezett kapcsolata, amit a Biblia egy testté lételnek nevez. Az egy testté lételt kifejezi és elmélyíti a szexuális közösség, bár önmagában nem meríti ki azt. Éppen ezért szükséges hangsúlyozni, hogy a szexualitás jó dolog, Isten ajándéka, a teremtettség része. Ugyanakkor az Istentől való elszakadás, a bűneset - megrontva minden kapcsolatot - nem hagyta érintetlenül az emberi szexualitást sem. Amit Isten ajándékozott a férfinak és nőnek, az lett kimondhatatlanul sok csalódás, fájdalom és erőszak forrásává az emberiség történetében.

Nem volt ez másképpen a korintusi gyülekezetben sem, akiknek Pál apostol a fenti sorokat írta. Majd látni fogjuk, hogy közöttük milyen konkrét formát öltött az Isten eredeti szándékától való eltérés (1Kor.5.1kk). Az apostol azonban, miután kifejti, hogy mi a gyülekezet felelőssége ebben a helyzetben, általánosabb tanítást is ad az Isten szerint való és az Isten tervétől eltérő szexualitás kérdéseiről. Mielőtt ezeket a sorait megvizsgálánánk, hasznos, ha beszélünk arról a társadalmi helyzetről, amiben a levél címzettjei éltek, és Krisztus követőivé lettek.

Korintus a Római Birodalom egyik jelentős metropolisza volt ebben az időben. Fontos kereskedelmi város mind a szárazföldi, mind a tengeri utak tekintetében. A kontinentális Görögországot a Peloponnézoszi félszigettel összekötő keskeny földnyelven fekszik, ebből fakad stratégiai szerepe. A földnyelvet akkoriban még nem szelte át egy csatorna, amely az Égei tengerről Itália felé hajózókat egy hosszú és akkoriban veszélyesnek számító úttól kíméli meg. A hajók többsége azonban akkoriban sem kerülte meg a félszigetet. A kisebbeket görögökön húzták át a földnyelv egyik oldaláról a másikra, míg a nagyobbaknak rendszerint a rakományát hordták át az egyik kikötőből egy, a másik kikötőben várakozó hajóra. Mindez alkalmanként több napot is igénybe vett. A tengerészeknek valamivel el kellett ütniük az idejüket.

Ebben a sokszínű, multikulturális, kozmopolita városban magasodott - többek között - a görög Aphrodité, a szerelem és szépség istennőjének temploma. Ezen a helyen 1000 kultikus prostituált teljesített szolgálatot, akik esténként ellepték a város utcáit. A szerelem, a termékenység és így az élet istennőjének imádása egybeesett a templomi prostitúcióval. Aphrodité imádása, a szexualitás istenítése és dicsőítése át- és átjárta a gazdag és hatalmas kereskedő város mindennapi életét. Ez a magyarázata annak, hogy Korintus messze földön híres volt erkölcstelenségéről.

Ebben a szex-központú, zsúfolt, örökké mozgó városban éltek azok, akik Pál igehirdetése nyomán Jézus Krisztus követőivé lettek. Ők, ugyanúgy, mint mi, nem lettek azonnal szabadok korábbi életük minden kísértésétől. Lássuk, mit tanít az apostol ezeknek a keresztyéneknek - akikkel bizonyos értelemben hasonló világban élünk - a szexualitás kérdéseiről.

I. A testünk arra van, hogy Istent dicsőítsük vele

A korintusi keresztyének feltehetően úgy gondolkodtak, hogy az, amit a testükkel tesznek nem befolyásolja az Úrral való kapcsolatukat. Talán szállóigévé lett körükben, amit Pál idéz: mindent szabad nekem. Elvégre Jézus Krisztus szabadságra hívott el, nem rabságra. Elvégre örömet akar adni, és nem megszorítani. Elvégre az Úrral való kapcsolat lelki, és nem testi. Miért kellene a dolgokat összekeverni?! Nem úgy vagyunk ezzel is, mint a hasunkkal: *"Az eledel a gyomorért van, a gyomor meg az eledelért, de Isten ezt is, amazt is meg fogja semmisíteni"*? Ha úgyis semmivé lesz az eledel is, a gyomor is, miért kellene ezzel foglalkoznunk? Ha úgyis semmivé lesz a testünk, miért kellene a szexből olyan nagy ügyet csinálni? A lényeg a lélek, a lelkünkben vagyunk kapcsolatban a

feltámadott Jézussal. Miért kellene összekeverni azt, ami nem tartozik össze? Miért ne szerethetném és szolgálhatnám az Urat úgy, hogy túllépek a szabadságomat korlátozni kívánó, idejétmúlt szexuális erkölcsökön? Ki szólhat bele ebbe, és ki ítélné meg ez alapján a hitemet?

A lélek és a test szétválasztásának gondolata, amiből a szabadosság táplálkozik, meghatározóan jelen volt a korintusi gyülekezetben, és él ma is. Sokan vannak, akik nem hiszik, hogy istenkeresésük nemcsak filozófiai vagy lelki, de testi, erkölcsi kérdés is. Mit ír a testet megvető, ugyanakkor lelkiekben felfuvalkodó keresztyéneknek Pál?

Üzenetének summája az, hogy testünkben dicsőítsük az Istent. Egészen új és megbotránkoztató kijelentés azok számára, akik megvetik a testet. De Pál szerint a test nem közömbös a Teremtőnek, sőt, óriási értékkel bír. Öt gondolatot cáfolja azokat, akik szerint a testnek, és így a szexnek, nincs sok köze a hithez, miközben elérkezik a fenti felszólításhoz.

Az Úr a testért van. Pál az Úrról beszél, aki nem más, mint a testté lett Ige, Jézus Krisztus. Ha Isten emberi testet öltött, senki nem gondolhatja, hogy őt csak a "lelkiek" érdeklik. Ha Isten hozzánk vezető útjainak a végállomása a test, akkor neki célja van a testünkkel is. *Isten feltámasztotta az Urat, és hatalmával minket is fel fog támasztani.* Pál levele vége felé keményen érvel a testet megvető korintusiaknak a feltámadás valóságáról. A Krisztusban való élet azt jelenti, hogy vele együtt testben támadunk majd fel. *"Nem tudjátok, hogy a ti testetek a Krisztus tagja?"* - folytatja Pál. Azaz nemcsak az az értéke, hogy Isten is emberré lett (múlt), hogy mi vele együtt feltámadunk (jövő), hanem az, hogy a jelenben is, ezzel a csodálatos és törékeny, szép vagy kevésbé szép, erőtlől duzzadó vagy betegség által megterhelt testtel tartozunk hozzá. A Krisztus testrésze vagyunk, ír Pál a titokról. *"Vagy nem tudjátok, hogy testetek, amit Istentől kaptatok, a bennetek levő Szentlélek temploma, és ezért nem a magatokéi vagytok?"* - fejt ki az apostol még jobban a nagy titkot. Nemcsak jelképesen Krisztus tagja a testünk, hanem egészen valóságosan is: a Szentlélek, a Krisztus Lelke lakozik benne. *"Mert áron vétettetek meg..."* - emlékeztet Pál mindenkit az Úr Jézus Krisztus (testben való) kereszthalálára, amely áldozattal testestül-lelkestül megváltott bennünket magának.

Az Istennek való engedelmesség, az istentisztelet nem lelki, hanem egész lényünket igénybevevő dolog. Ezért mondja az apostol, hogy dicsőítsétek Istent testetekben. Más helyen pedig így ír: *"...okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek."* (Róm.12.1), valamint: *"Tagjaitokat is adjátok át az igazság fegyvereiként az Istennek."* (Róm.6.13). Amit a testünkkel kezdünk, az része az Istennel való kapcsolatnak. Pál arra hívja a korintusiakat, és bennünket is, hogy testünkkel is dicsőítsük az Urat.

II. Kerüljük a paráznaságot, ami bálványimádás!

Az olvasott részből nyilvánvalóvá válik, hogy a korintusi gyülekezet bizonyos tagjai prostituáltakal voltak együtt. Az apostol ezt paráznaságnak nevezi, és az előbbiek fényében arra hívja őket, hogy kerüljék, ill. meneküljenek ez elől a bűn elől. Meglepő, hogy visszaül Mózés első könyvére, ahol azt olvassuk, hogy a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Pál azt írja, hogy a jelen paráznaság esetében sem csak annyi történik, hogy egy test találkozik egy másik testtel egy rövid időre, azután pedig minden halad tovább változatlanul. *"Vagy nem tudjátok, hogy aki parázna nővel egyesül, egy testté lesz vele?"* Ne vezessen félre a nyelvezet; az "egy testté létele" sokkal több, mint a szex. Két ember kapcsolatában a szexuális egyesülésben történik valami megváltozhatatlan, visszafordíthatatlan. A prostituálttal való egyesülésben nem születik meg két embernek életre szóló, nyilvános elkötelezettséggel járó, testi-lelki egysége, de mégis olyan kapocs jön létre, ami Pált az egy testté lételere emlékezteti. Valami lelki-szellemi egység, kötelék épül ott, ahol az ember testében kitarulkozik. Az esemény az egész személyiségére hat. Márpedig azok, akik egyek Krisztussal, Jézus Krisztus tagjai, a Szentlélek temploma, hogyan lehetnek ugyanakkor egyek egy paráznával? Saját testük ellen vétkeznek - mondja Pál - hiszen nem az az eggyélétel teljesedik be, ami az istenképűség része, amely az isteni szeretetközösséget hivatott tükrözni. Valaminek a részesei lesznek, ami egyrészt hasonlít, másrészt mégis távol áll Isten eredeti szándékától. Célt tévesztenek, azaz vétkeznek.

"Kerüljétek a paráznaságot" - int az apostol. De mi számít annak? Hiszen szövegünk csak a prostituáltakkal való együttlétet nevezi annak. Hogyan döntsük el, hogy mit kell kerülni, ha testünkben tényleg dicsérni akarjuk az Urat?

A Biblia máshol is használja ezt a szót. Van, amikor vérfertőzés kapcsán (5.1), máskor házasságtörés esetében (Mt.5.32). Úgy tűnik azonban, hogy a Biblia minden házasságon kívüli szexuális kapcsolatot paráznaságnak ítél. Az apostol ezt írja a következő fejezetben: *"...jó a férfinak asszonyt nem érinteni. A paráznaság miatt azonban mindenkinek legyen saját felesége, és minden asszonynak saját férje."* (7.2) Nehéz ezt a verset, valamint az ezt követőket, másképpen értelmezni, minthogy az apostol kiterjeszti a paráznaság bűnét a házasságon kívüli szexuális kapcsolatra. Ezt erősíti meg egy másik vers is: *"Az az Isten akarata, hogy megszentelődjétek: hogy tartózkodjatok a paráznaságtól, hogy mindenki szentségben és tisztaságban tudjon élni feleségével."* (1Thessz.4.3-4).

Az "egy testté létele" misztériumából egyenesen következik az, hogy az ember nem váltogathatja a partnereit úgy, hogy ne sértse meg az alkotóját és ne vétkezzen saját teste ellen. *"Mindent szabad nekem"* - mondják a korintusiak, és Pál nem tiltakozik, csak hozzáteszi: *"de nem minden használ"*. Az egy testté létele valóságát, Istentől való ajándékát soha igazán meg nem kóstonthatja az, aki azt gondolja, hogy következmények nélkül lehet megpróbálni többekkel egy testté lenni. Fizikailag lehetséges, de láttuk, ennél mindig több történik. A képet tovább gondolva: az ilyen ember többekkel lesz egygyé: azaz darabokra szakad. Döntse el maga, hogy ez "használ-e" neki!

De mi van azokkal, akik tudják, hogy egymáséi, de még nem házasok? Mit számít az a "papír", különösen ma, amikor olyan könnyen és gyorsan fel lehet bontani egy házasságot? Múlhat-e egy papíron a paráznaság kérdése? Jogosak ezek a kérdések mindazok életében, akik szeretik egymást, és még nem házasok. Nagyon nehéz várni. De hadd kérdezzek vissza: miért nem tudunk várni? Miért gondoljuk, hogy a várakozás rossz? Miért gondolja azt valaki, hogy a házasságban nincsenek olyan időszakok, amikor ugyanúgy kell várni, mint a házasság előtt?

Jézus, akit mi keresztyének Mesterünknek vallunk, akit követni akarunk, aki mindenben a példa - nemcsak a megváltó - számunkra, tisztelte azt a "papírt". Azaz Istentől valónak fogadta el a házasság intézményét; különben nem lett volna értelme annak, hogy a farizeusokkal házasságról ill. válásról vitázott (Mt.19.3-9). Minden kultúrában megvolt férfi és nő élete összekötésének ünnepélyes és nyilvános formája. Az ünnepélyesség és nyilvánosság az egy életre szóló teljes elkötelezettség jele. A hűség jele, amely oltalmazó keretet ad annak, hogy férfi és nő a legteljesebb biztonságban és szabadságban adják egymásnak magukat. És hogy ez a keret is összetörhet és felbomolhat? Igen. De milyen visszás gondolkodás az, amelyik azt mondja, hogy akkor ne is hozzuk létre. *"Mindent szabad nekem"* - mondják a korintusiak, és elismeri Pál is, - *"de nem minden használ"* - folytatja az apostol.

Kerüljétek a paráznaságot! - szólít fel az Ige. Mert ahogyan dicsőíthetjük Istent a testünkben, ugyanúgy szolgálhatjuk a bálványokat és démonokat is a paráznasággal. Korintusban Aphrodité képe, szellemisége mindent belengett. Sokan őt imádták a testükben. A mai helyzet azonban nem annyira más, mint először gondolnánk. A szerelem, a szépség, a szex istennője ma is jelen van, mindenhol. Vizuálisan ejt meg és tart fogva. Bárhová nézel, visszatekint rád. Reklámban, újságban, televízióban. Át- meg átjárja mindennapi életünket. Hogyan imádjuk, hogyan szolgáljuk ezt a bálványt, ezt a szellemiséget? Nem úgy, hogy képe előtt hajlongunk. Amint az élő Isten imádása nem rituálék sorozata, hanem szava meghallása és engedelmesség, hasonlóképpen Aphrodité modernkori imádása nem más, mint sugalmi megfogadása és megcselekvése, vagyis ugyanaz a paráznaság amit pogányok, de keresztyének is elkövettek akkor és elkövetnek ma is. Ahogy egy teológus írja: *"Nem a bálvány áll a bálványimádás szívében. A cselekedetek kötnek össze a hamis istenekkel."* (John White).

Látjuk tehát, hogy két lehetőség áll előttünk: testünkben vagy az élő Istent dicsőítjük, vagy bálványokat és démonokat szolgálunk. Jézus Krisztus, aki élete árán vásárolt meg minket, kész megtisztítani minden korábbi tisztátalanságból, megszabadítani megkötöttségből. Vére által elmossa minden bűnünket, ha őszinte bűnbánatban hozzá fordulunk, és elkötelez bennünket a tiszta életre. ÁMEN!